

[Ovs Hansen.]

Der er naturligvis grund til at anstille nogle betragtninger over, hvordan en sådan forkøbsret vil virke, set med en sælgers øjne, men jeg kan i og for sig ikke tænke mig, at en sælger skulle have noget imod at lade kommunen få forkøbsret. Det står ham jo frit for at sælge sin ejendom til den pris, han forlanger, hvis han har en køber, der vil betale. Ifald kommunen vil give den pris, som han har en køber til, kan jeg ikke indse, at han skulle have noget imod, at det blev kommunen, der overtog ejendommen. Vil kommunen derimod ikke udnytte den forkøbsret, den har, står det ham jo frit for at sælge sin ejendom. Dertil kommer, at i tilfælde af, at det er kommunen, der vil erhverve hans ejendom, går det vel ofte sådan, at han måske kan slutte handelen på bedre betalingsvilkår. Vi har jo ofte i kommunerne i de senere år været vidne til, at mange arealejere først har henvendt sig til kommunalbestyrelsen, når de agtede at sælge deres ejendom, idet de har været mere interesseret i, at det offentlige overtager deres jord, idet de så har mulighed for at få en større udbetaling og i det hele taget at få hele købesummen udbetalt på et kortere åremål end ved salg til private, hvor det ofte er således, at sælgeren må vente med at få udbetalingssummen, til køberen har fået byggelån.

Der opstår naturligvis et problem, hvis kommunerne efterhånden skal erhverve flere og flere ejendomme. Hvorledes skal de da foretage finansieringen af sådanne ejendoms køb? Her tror jeg, at det i hvert fald for en del kommuners vedkommende vil være nødvendigt med bistand. I lovforslaget gives der mulighed for at yde tilskud til kommunerne til dækning af visse udgifter, som måtte opstå som følge af erhvervelse af arealer og disse arealers byggemodning; og det er naturligvis et gode for kommunerne, at der gives denne mulighed for at opnå tilskud; men jeg tror, det bliver nødvendigt at dyrke dette problem ret indgående i det udvalg, som jeg regner med skal nedsættes til at behandle lovforslaget. Spørgsmålet om finansieringsbistand tror jeg bliver af vital betydning for kommunerne.

I forbindelse med spørgsmålet om finansieringen ved køb af arealer og byggemodning af arealerne kunne jeg have lyst til

at henlede opmærksomheden på bestemmelserne i vandløbslovgivningen. Bestemmelserne her er efter min opfattelse ikke tidssvarende. Fremgangsmåden ved udførelsen af kloakanlæg er for besværlig. Proceduren tager alt for lang tid. Det medfører ofte betydelige udgifter for kommunerne. Jeg tror, en forenkling af vandløbslovgivningen er påkrævet, og jeg så gerne, at kommunalbestyrelserne fik en større indflydelse end efter de nugældende bestemmelser.

Om lovforslaget vil jeg i øvrigt sige, at det er min opfattelse, at den forkøbsret, der gives kommunerne til at erhverve fast ejendom, sammen med de øvrige lovforslag, de såkaldte jordlove, vil medvirke til, at de store prisstigninger, som vi hidtil har set ved erhvervelse af ejendomme, i nogen grad vil blive reduceret.

Jeg vil takke den højtærede indenrigsminister for den ret, man her vil give kommunerne, og jeg kan på mit partis vegne udtale, at vi meget gerne vil medvirke til forslagets gennemførelse.

Peter Larsen: Spørgsmålet om erhvervelsen af og rådigheden over jorden har jo altid påkaldt stor interesse, og det er helt naturligt, at interessen forstærkes, når og hvis Danmark kommer med i et større fællesskab og dermed skal give også andre adgang til den danske jord. Det var denne mulighed, der lå til grund for regeringens 10 forslag, og jeg skal ved denne lejlighed knytte nogle bemærkninger til to af disse.

Når man læser den højtærede statsministers fremsættelsestale, så ligger det ganske klart, at hovedmotivet, baggrunden for lovforslagene var ønsket om at bevare dansk jord på danske hænder. Men efter sammenbruddet af markedsforhandlingerne er situationen en anden, desværre kun, og vi finder, at det på denne baggrund havde været rigtigt at tage lovforslagene tilbage og ændre dem således, at de mere tog sigte på det, vi forstår ved en rational løsning af jordspørgsmålet bortset fra markedsplanerne. Regeringen har dog ikke ændret standpunkt, har ikke trukket forslagene tilbage, og derfor må vi da også ved denne lejlighed drøfte dem med et nationalt udgangspunkt.